

Eelotsuse küsimused

Kui:

- a) agentuuride⁽¹⁾ võimalused kasutada neile antavaid sidealaseid massandmeid⁽²⁾ on hädavajalikud Ühendkuningriigi riikliku julgeoleku kaitseks, sealhulgas terrorismivastases võitluses, vastuluures ja tuumarelvade leviku tõkestamises;
- b) agentuurides sidealaste massandmete kasutamise üks põhijoon on avastada senitundmatuid ohtusid riiklikule julgeolekule, rakendades mittespetsiifilisi hulgitöötlustehnikaid, mis eeldavad sidealaste massandmete koondamist ühte kohta. Selle kasulikkus seisneb peamiselt kiires objekti tuvastamises ja piiritlemises, aga ka vahetu ohu korral tegutsemiseks aluse võimaldamises;
- c) elektroonilise sidevõrgu operaator ei ole seejärel kohustatud sidealaseid massandmeid säilitama (kauem kui tavapäraselt majandustegevuses nõutava tähtaja vältel) ning neid säilitab riik (agentuurid) üksi;
- d) liikmesriigi kohus on (teatavate reservatsioonidega) tuvastanud, et kaitsemeetmed sidealaste massandmete kasutamisel agentuuride poolt on inimõiguste konventsiooni⁽³⁾ nõuetega kooskõlas; ja
- e) liikmesriigi kohus on tuvastanud, et Euroopa Kohtu 21. detsembri 2016. aasta otsuse Tele2 Sverige ja Watson jt (C-203/15 ja C-698/15, EÜ:C:2016:970) punktides 119–125 nimetatud nõuete (edaspidi „Watsoni nõuded“) kehtestamine nende kohaldatavuse korral nurjaks meetmed, mida agentuurid võtavad riikliku julgeoleku kaitseks, ja seaks seega ohtu Ühendkuningriigi riikliku julgeoleku; siis:
 1. Kas ministri korralduses elektroonilise sidevõrgu operaatorile esitatud nõue anda liikmesriigi julgeoleku- ja luureagentuuridele sidealaseid massandmeid kuulub liidu õiguse ja eraelu ja elektroonilist sidet käsitleva direktiivi 2002/58/EÜ⁽⁴⁾ („e-eraelu direktiiv“) kohaldamisalasse, võttes arvesse ELL artiklit 4 ning e-eraelu direktiivi artikli 1 lõiget 3?
 2. Kas juhul, kui vastus esimesele küsimusele on jaatav, on ministri niisuguse korralduse suhtes kohaldatav mõni Watsoni nõue või muu nõue lisaks inimõiguste konventsiooniga kehtestatud? Ja kui on, siis kuidas ja mil määral on need nõuded kohaldatavad, võttes arvesse, et agentuuridel on hädasti vaja kasutada massandmehõivet ja automaatseid töötlemistehnikaid riikliku julgeoleku kaitseks, ning seda, mil määral võib selliste nõuete kehtestamine niisuguseid võimalusi, kui need on muidu inimõiguste konventsiooniga kooskõlas, kriitiliselt pärssida?

⁽¹⁾ Julgeoleku- ja luureagentuurid.

⁽²⁾ *Bulk Communications Data*.

⁽³⁾ Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsioon.

⁽⁴⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. juuli 2002. aasta direktiiv 2002/58/EÜ, milles käsitletakse isikuandmete töötlemist ja eraelu puutumatuse kaitset elektroonilise side sektoris (eraelu puutumatust ja elektroonilist sidet käsitlev direktiiv) (EÜT 2002, L 201, lk 37; ELT eriväljaanne 13/29, lk 514).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Općinski Sud u Rijeci (Horvaatia) 9. novembril 2017 – Anica Milivojević versus Raiffeisenbank St. Stefan-Jagerberg-Wolfsberg eGen

(Kohtuasi C-630/17)

(2018/C 022/42)

Kohtumenetluse keel: horvaadi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Općinski Sud u Rijeci

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Anica Milivojević

Kostja: Raiffeisenbank St. Stefan-Jagerberg-Wolfsberg eGen

Eelotsuse küsimused

1. Kas Euroopa Liidu toimimise lepingu artikleid 56 ja 63 tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus Zakon o nišetnosti ugovora o kreditu s međunarodnim obilježjima sklopljenih u Republici Hrvatskoj s neovlaštenim vjerovnikom'i (seadus luba mitteomava võlausaldajaga Horvaatia Vabariigis sõlmitud rahvusvaheliste tunnustega laenulepingute tühisuse kohta; Narodne novine n.º 72/2017) sätted ja täpsemalt selle seaduse artikkel 10, milles on ette nähtud selliste laenulepingute ja muude laenulepingust tulenevate õigustoimingute tühisus, mis on sõlmitud (selle seaduse artiklite 1 ja 2 esimese taande tähenduses) võlgniku ja (sama seaduse artikli 2 teise taande tähenduses) luba mitteomava võlausaldaja vahel või tuginevad sellele lepingule, isegi kui need on sõlmitud enne kõnealuse seaduse jõustumist, ning need on tühised alates lepingu sõlmimise ajast, mille tagajärjel on iga lepingupool kohustatud teisele tagastama kõik tühise lepingu alusel saadu ja kui see ei ole võimalik või kui tagastamine ei ole võimalik täitmise laadi tõttu, tuleb maksta piisavat rahalist hüvitist vastavalt kohtulahendi tegemise ajal kehtinud hindadele[?]
2. Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. detsembri 2012. aasta määrust (EL) nr 1215/2012 kohtualluvuse ning kohtuotsuste tunnustamise ja täitmise kohta tsiviil- ja kaubandusajades (uuesti sõnastatud), täpsemalt artikli 4 lõiget 1 ja artiklit 25 tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus Zakon o nišetnosti ugovora o kreditu s međunarodnim obilježjima sklopljenih u Republici Hrvatskoj s neovlaštenim vjerovnikom'i (Narodne novine n.º 72/2017) artikli 8 lõiked 1 ja 2, milles on sätestatud, et selle seaduse tähenduses rahvusvaheliste tunnustega laenulepinguid puudutavates vaidlustes võib hageja esitada hagi luba mitteomava võlausaldaja vastu selle riigi kohtutele, kus on viimase registrijärgne asukoht, või olenemata luba mitteomava võlausaldaja asukohast, selle paiga kohtutele, kus on võlgniku elu- või asukoht, samas kui luba mitteomav võlausaldaja selle seaduse tähenduses võib võlgniku vastu hagi esitada ainult selle riigi kohtutele, kus on võlgniku elu- või asukoht[?]
3. Kas tegemist on tarbijalepinguga määruse nr 1215/2012 artikli 17 lõikes 1 ja liidu ülejäänud õigustiku tähenduses, kui laenusaja on füüsiline isik, kes on laenulepingu sõlminud külaliskorteritesse investeerimiseks, et tegeleda majutustegevusega ja pakkuda turistidele eramajutusteenust[?]
4. Kas määruse nr 1215/2012 artikli 24 punkti 1 tuleb tõlgendada nii, et Horvaatia Vabariigi kohtud on pädevad lahendama vaidlust, milles palutakse tunnistada tühiseks laenuleping ja vastavad tagatiskokkulepped ning kustutada kinnistusraamatusse tehtud hüpoteegikanne, kui laenulepingust tulenevate kohustuste täitmise tagamiseks on hüpoteek seatud Horvaatia Vabariigi territooriumil asuvate võlgniku kinnisasjadele[?]

5. detsembril 2017 esitatud hagi – Euroopa Komisjon versus Iirimaa

(Kohtuasi C-678/17)

(2018/C 022/43)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: P. J. Loewenthal, A. Bouchagiar)

Kostja: Iirimaa